

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 8C/348/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213243985
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Raul Pospíšil
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213243985.7

DOPĽŇACÍ ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II pred samosudcom Mgr. Raulom Pospíšilom v právnej veci žalobcu: Q. W., nar. 31.10.1995, Podzáhradná 100/B, 821 06 Bratislava, št. občan SR, zast.: Mgr. Ivan Kodaj, nar. 31.07.1951, P.O. BOX 65, 911 01 Trenčín proti žalovanému: H. W., Sovadina 49, 768 61 Bystřice pod Hostýnem, Česká republika, št. občan ČR, zast.: JUDr. Jaroslava Kalendová, advokátka, Hybešova 42, Brno, o určenie výživného, takto

r o z h o d o l :

Protižaloba žalovaného o zrušenie výživného sa z a m i e t a .

Žalobcovi sa v konaní o protižalobe žalovaného o zrušenie výživného náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 30.12.2013 pôvodne domáhal, aby súd zaviazal žalovaného, s ktorým je vo vzťahu dieťa - rodič, prispievať na výživu žalobcu mesačne sumou 5.500,- Kč počnúc 01.01.2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci. Prostredníctvom doplneného podania doručeného súdu dňa 28.04.2014 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného prispievať na jeho výživu sumou 8.300,- Kč mesačne. Súd pripustil zmenu petitu žalobného návrhu na pojednávaní dňa 08.04.2015.

Žalovaný prostredníctvom podania doručeného súdu dňa 26.06.2014 podal protižalobu, ktorou sa domáhal zrušenia vyživovacej povinnosti voči žalobcovi, nakoľko by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že po celú dobu od rozvodu manželstva sa žalobca s ním nestýkal, pretože zo strany matky na tom nebol žiaden záujem. Žalobca otcovi ani neoznamoval informácie o svojom zdravotnom stave, plány na ďalšie štúdium, teda akékoľvek informácie, z ktorých by otec mohol sám dôvodiť zvýšenie nákladov na živobytie svojho syna. Matka iba vždy podala návrh na zvýšenie výživného. Žalovaný vždy hradil výživné riadne a včas, sám sa ozval synovi pri príležitosti dosiahnutia plnoletosti, aby mu uviedol číslo účtu, kam má ďalej hradiť výživné. Žalobca nemusel uviesť číslo svojho účtu, ale kategorický príkaz žalobcu v jeho prvom e-maile: "Prosím posilať peniaze 15. dňa každého mesiaca. Q. W.," však žalovaného nemilo prekvapil, rozhodne nejde o zdvorilý postup. Prístup, kedy plnoleté dieťa požaduje po svojom otcovi peniaze bez toho, aby uviedlo, na čo sú potrebné a kam majú byť hradené, nemôže požívať súdnu ochranu. Žalobca nejaví o svojho otca žiaden záujem, nechce sa s ním stýkať, ale napriek tomu má záujem o jeho peniaze. Po uvedenej mailovej korešpondencii otec zmenil svoj prístup a nechce svojmu synovi na jeho výživu naďalej prispievať, lebo sa vytratila úcta dieťaťa k svojmu rodičovi. Žalovaný sa domnieval, že priznanie výživného v akejkoľvek výške by bolo v rozpore s dobrými mravmi. V tomto smere žalovaný poukázal na nález Ústavného súdu ČR zo dňa 15.09.2005, sp. zn. III. ÚS 606/04 a rozsudok Krajského súdu v Ústí nad Labem zo dňa 24.04.2006, sp. zn. 10Co/976/2005. Za jednu z foriem vulgarity možno podľa názoru žalovaného považovať požiadavku na hradenie výživného arogantným rozkazom " ... posilať peniaze do 15. dňa každého mesiaca. Q.Š. W.."

Žalobca vo svojej reakcii k protižalobe žalovaného uviedol, že žalovaný sa s ním ani raz žiadnym spôsobom nekontaktoval ani vo významné výročia alebo sviatky neprejavil voči nemu náklonnosť. V odpovedi žalovanému na list sa pridŕžal znenia, ako je uvedené v predošlých rozsudkoch, cit. "posielať peniaze do 15. dňa každého mesiaca" a predtým použil slovíčko prosím, teda nežiadal a nenariaďoval, iba si pomohol právnickým výrazom, pretože inak odpovedať nevedel a mal za to, že vyjadrenia, ktoré sú v rozsudkoch, sú kompetentné. Nebolo jeho cieľom žalovaného uraziť, avšak v strese, ktorý prežíval po náhlom objavení otca, v ňom vzbudili zmiešané pocity.

Súd rozsudkom, č.k. 8C/348/2013-131, zo dňa 23.06.2015 zvýšil vyživovaciu povinnosť žalovaného k žalobcovi zo sumy 4.200,- Kč mesačne na 6.200,- Kč mesačne s účinnosťou od 01.01.2014, čím došlo k zmene výroku rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 27P/109/2009-38 zo dňa 22.07.2009. Vo zvyšku žalobu zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Podľa § 166 ods. 1 O.s.p., ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 65 ods. 3 Zákona o rodine, výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Žalovaný v priebehu konania uviedol, že priznanie výživného v akomkoľvek rozsahu by predstavovalo rozpor s dobrými mravmi, a to s ohľadom na údajné nezdvorilé správanie žalobcu voči žalovanému a nezáujem žalobcu o otca, keďže mu nemal oznamovať informácie o svojom zdravotnom stave, plány na ďalšie štúdium a pod. Dobré mravy nie sú zákonom výslovne definované. Rozumieme nimi nepísané pravidlá slušnosti, tolerancie, poctivosti a ľudskosti, mravné princípy na danom mieste a čase akceptované spoločnosťou, ktoré súd posudzuje v kontexte konania účastníkov v každom konkrétnom prípade individuálne. Výživné by tak nemohlo byť priznané, len ak by tu boli prítomné dôvody na jeho nepriznanie. Z dostupnej judikatúry možno usúdiť, že v danom prípade nestačí len nevďačnosť oprávneného, prípadne nezáujem dieťaťa o rodiča. Vyžaduje sa také správanie, ktoré svojou intenzitou a závažnými dôsledkami je možné objektívne posúdiť ako porušovanie dobrých mravov.

Žalovaný v podstate ako jediný konkrétny argument na preukázanie dôvodnosti svojho nároku uviedol e-mail, v ktorom požiadal žalobcu o zaslanie čísla účtu, na ktorý by naďalej poukazoval výživné, pričom žalobca odpovedal vetou "Prosím posielať peniaze 15. dňa každého mesiaca. Q. W.." Takúto odpoveď žalovaný považoval za arogantnú a neúctivú. Žalobca sa vyjadril, že svojou odpoveďou nemal v úmysle žalovaného uraziť ani byť nezdvorilý, použil výrazy uvedené v rozsudku o výživnom, pretože inak odpovedať nevedel. Navyše použil aj výraz prosím. Žalobcu sa subjektívne reakcia žalovaného dotkla, avšak na celú situáciu je potrebné nahliadať objektívne berúc do úvahy vzťah účastníkov ako celok. V konaní vyšlo najavo, že účastníci nemali k sebe vytvorený žiaden vzťah v podstate od útleho veku žalobcu, nestretávali sa, a preto reakciu žalobcu možno vzhľadom na tieto okolnosti považovať za primeranú. Pokiaľ by aj súd bol názoru, že táto reakcia bola vo vzťahu k žalovanému neúctivá alebo urážlivá, takýto ojedinelý prípad by rozhodne nebolo možné považovať za porušenie dobrých mravov. Za porušenie dobrých mravov možno považovať závažné a z časového hľadiska dlhodobé správanie, ktoré je hrubo v rozpore so zásadami zžitými v spoločnosti, k čomu však v tomto prípade nedošlo.

Prístup, kedy plnoleté dieťa požaduje po svojom otcovi iba peniaze bez toho, aby uviedlo, na čo sú potrebné a kde majú byť hradené, nemohol podľa žalovaného požívať právnu ochranu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá vzniká narodením dieťaťa

a trvá až do času, kedy je dieťa schopné samé sa živiť. Žalovaný bol na základe skoršieho rozsudku tunajšieho súdu, č.k. 27P/109/2009-38 povinný prispievať na výživu žalobcu sumou 4.200,- Kč mesačne. V situácii, kedy existuje záväzné súdne rozhodnutie, nie je dôvodné uvádzať, na aký účel sú finančné prostriedky určené, nakoľko odôvodnené potreby oprávneného boli predmetom konania o určení výživného. Bolo povinnosťou žalovaného tieto prostriedky poukazovať v súlade so súdnym rozhodnutím, v opačnom prípade by mohlo dôjsť k výkonu rozhodnutia. Žalobca rovnako uviedol aj číslo účtu, na ktorý žiadal finančné prostriedky zasielať (e-mail, č.l. 41), a preto súd vyhodnotil túto argumentáciu žalovaného za irelevantnú.

Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca oňho neprejavoval žiaden záujem, avšak ako sa sám vyjadril v priebehu konania, finančná situácia mu nedovoľovala využiť právo styku, ktorý bol podmienený prítomnosťou matky, s ktorou nemá dobré vzťahy a rovnako bol časovo zaneprázdnený z dôvodu služieb v práci. Tieto okolnosti nemohol žalobca, ktorý bol až donedávna maloletým, vo výraznejšej miere ovplyvniť a práve žalovaný ako rodič mal byť v tomto období tým, kto aktívne prejavuje záujem o svoje dieťa. Je pochopiteľné, že pokiaľ žalovaný dostatočným spôsobom neprejavoval o žalobcu záujem od jeho detstva, čo spôsobilo nemožnosť vytvorenia hlbšieho vzťahu medzi účastníkmi konania, od žalobcu nebolo možné očakávať, že len dosiahnutím plnoletosti sa jeho postoj voči žalovanému výraznejšie zmení. Na základe uvedených skutočností je súd názoru, že to bol práve žalovaný, kto zásadnejšie zaviniel, že medzi účastníkmi konania nedochádzalo k stretnutiam na pravidelnom základe. Napokon z listu, ktorý tvorí súčasť súdneho spisu a ktorý žalovaný adresoval žalobcovi ("Ahoj Tome, asi přemýšlíš, kdo ti piše. Tady táta. Promiň, že jsem ti nepřál k narozeninám...") vyplýva, že žalovaný si bol sám vedomý zanedbaním vzťahu so svojim synom. Žalovaný sa navyše ospravedlňuje, že žalobcovi neblahoželal k 18. narodeninám, čo možno tiež považovať za prejav nezáujmu zo strany rodiča, preto výčitky žalovaného voči správaniu žalobcu súd považoval prinajmenšom za nevhodné.

Súd rovnako poukazuje na list žalovaného adresovaný matke žalobcu (č.l. 58), v ktorom uvádza, že by sa o svojom synovi rád niečo dozvedel, keďže bude mať 18 rokov, prípadne by sa s ním rád videl. V prvom rade chcel vedieť o jeho zdravotnom stave a za týmto účelom matku žalobcu poprosil o výpis zo zdravotnej dokumentácie. Ďalej chcel vedieť akú školu žalobca študuje a kedy ju dokončí, poprosil o potvrdenie zo školy o štúdiu syna. Všetky tieto dokumenty žiadal zaslať doporučené na jeho adresu najneskôr do 15.10.2013. Pokiaľ by tieto dokumenty neobdržal v danom termíne, uviedol, že bude nútený podať na súd návrh na zrušenie výživného na syna. V tejto súvislosti je súd názoru, že výrazy použité v tomto liste (napr. prosím o zaslanie doporučené najneskôr do 15.10.2013) sú obdobné ako tie, ktoré použil žalobca vo svojom liste a ktoré žalovaný považoval za prejav neúcty a arogancie. Z obsahu tohto listu vyplýva, že žalobca ešte ani nedosiahol plnoletosť a žalovaný už pohrozil podaním návrhu na súd na zrušenie vyživovacej povinnosti, čo naopak súd považoval za nezdvornilé správanie voči žalobcovi a jeho matke.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že protižaloba žalovaného je nedôvodná, a preto ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania možno rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.